

IJzerwake 27 augustus 2023

Toespraak door Wim De Wit

Voorzitter IJzerwake

Ons Volk – Ons Recht

Vlamingen en Nederlanders,
Bedevaarders,

Al bijna twee decennia richten wij de IJzerwake in, in de huidige formule. Dit jaar vroeg de stad Ieper om bijkomend een “charter tegen fascisme” te ondertekenen. Laat u niets wijsmaken: ik heb dat charter ondertekend. Laat u niets wijsmaken: wij hebben daarop onze toelating ontvangen.

En dan begon het politieke circus van Ieper. Het resultaat: vandaag staan er ambtenaren op de weide om onze woorden te noteren in de traditie van de STASI of GESTAPO.

Wel, beste stad Ieper, knoop het goed in uw oren:

Wij zijn hier. Het is ons recht om hier te zijn. Wij zullen hier blijven komen!

Beste stad Ieper, u strijdt tegen fascisme. Maar, beste stad Ieper, u bent het die ongrondwettelijke preventieve censuur uitoefent, u bent het die de scheiding der machten niet respecteert, u bent het die onze meningsuiting aan banden wil leggen, u bent het die ons recht op samenkomen inkrimpt (u bent het die rechtsonzekerheid creëert en u bent het die de regels voor intrekken van gegeven vergunningen niet respecteert)). Als ik dat optel, kom ik tot één conclusie: u, stad Ieper, wil de democratie smoren, u zelf bent het fascistisch gevaar waartegen u beweert te strijden!

Indien de stad Ieper problemen heeft met de democratie, het zij zo, maar wij laten ons niet het zwijgen opleggen! Wij zullen strijden voor ons recht, waar en wanneer nodig.

Vlaamse vrienden,

Dit jaar herdenken we een bijzondere datum in de geschiedenis van de Vlaamse beweging. Zestig jaar geleden werd de taalgrens vastgelegd en werden er meteen faciliteiten ingevoerd in de Vlaamse rand rond Brussel.

Die faciliteiten werden een halve eeuw lang een machinerie in dienst van de verfransing van Vlaamse gemeenten. Inmiddels zien zelfs de meest rabiate Francofonen in dat gebied in dat , waar tomeloze immigratie, corruptie, bestuurlijke en budgettaire chaos en wetteloosheid heersen, er geen aantrekkelijk alternatief meer is. Maar dat neemt niet weg dat wij allemaal hier waakzaam moeten blijven voor iedere vorm van ontvlaamsing daar, en dat wij deze verjaardag niet vieren als een verjaardag maar herdenken als een strategische vergissing van Vlaamse politici en dus als een waarschuwing voor de toekomst, en dus wij zeggen hier vandaag zoals weleer: Faciliteiten, stommiteiten!

Als u vandaag hierheen bent gekomen, bent u in de voetsporen getreden van vele honderdduizenden die u sinds die eerste bijeenkomsten na die grote Eerste Wereldoorlog zijn voorafgegaan.

Aan het IJzerfront groeide het besef dat taalwetten niet zouden volstaan om het Vlaamse volk te geven waar het recht op heeft. Met de eis om Zelfbestuur werd de moderne Vlaamse beweging geboren.

Dat bewustzijn, het bewustzijn dat wij ultiem, als Vlamingen, alleen in onze eigen staat ons recht zullen kunnen nastreven en alleen in onze eigen staat het welzijn en de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen kunnen veiligstellen werd hier gezaaid, als zaad in het zand van deze vlakten.

Met de stelselmatige stappen richting ons Onafhankelijk Vlaanderen is het de laatste jaren echter slecht gesteld.

Vlaanderen zit geblokkeerd in een Franstalig veto. Geblokkeerd in een situatie die ons bovendien - jaar na jaar na jaar- tot onnoemelijke transfers naar de Franstalige landsgedeelten blijft verplichten. Het bestaan zèlf van de Belgische staat is een vorm van onrecht geworden want wij moeten ons eigen Vlaamse volk, wij moeten onze eigen Vlaamse zorgbehoevenden en onze eigen Vlaamse gezinnen tekortdoen om dit onrechtvaardige België in stand te houden...

Tot op vandaag blijven de sporen van de Vlamingenhaat waarop België gegrond is voortbestaan.

Het gebrek aan respect voor elementaire taalregelingen in Brusselse ziekenhuizen bijvoorbeeld. Of de wijze waarop wij vernederd worden door ministers die federale bevoegdheden uitoefenen zonder onze taal te kunnen spreken tenzij op een clowneske beledigende manier. Kortom vrienden: niets zijn wij dus verschuldigd aan die Belgische onstaat!

De Vivaldi coalitie van verliezers is geen regering maar een samenzwering tegen de Vlaamse kiezer. Het is geen regering omdat ze geen enkel probleem ten gronde aanpakt. Er komt geen fiscale hervorming, geen pensioenhervorming en geen hervorming van de arbeidsmarkt. Stuk voor stuk hervormingen die broodnodig zijn om onze welvaart voor onszelf en voor de komende generaties veilig te stellen.

Vivaldi is een samenzwering tegen de Vlaamse kiezer omdat de twee grootste Vlaamse partijen schaamteloos aan de kant werden gezet. De verkiezingen van 2024 bieden een unieke kans voor Vlaanderen. De twee Vlaams-nationale partijen mogen de afspraak met de geschiedenis niet laten voorbijgaan.

De Vlaams-nationale partij die na de verkiezingen van 2024 zou weigeren om samen te werken met die andere Vlaams-nationale partij draagt een verpletterende verantwoordelijkheid.

Ondanks het feit dat N-VA en Vlaams Belang electoraal, gedeeltelijk in dezelfde vijver vissen, dienen deze partijen verder te kijken dan het eigen grote gelijk en in te zetten op het creëren van een zo groot mogelijk draagvlak in de samenleving, ten einde een nog groter deel van de electorale taart binnen te halen. 1 + 1 moet meer dan 2 worden.

Niet alleen de zogenaamde V-partijen dienen trouwens dit extra draagvlak te creëren, hier ligt ook een taak voor u en mij en voor het brede middenveld: gaande van Vlaams-voelende verenigingen en organisaties tot Vlaamsgezinde media als Doorbraak en 't Pallieterke."

De afgelopen jaren hebben we heel wat crisissen gekend: de covid19 crisis, de oorlog in Oekraïne, de energiecrisis en de torenhoge inflatie.

En het houdt niet op: na 2024 komt België onvermijdelijk in een budgettaire crisis terecht.

De Europese begrotingsregels werden opgeschort omwille van de vele crisissen, maar vanaf 2024 keert de budgettaire gestrengheid terug.

Dat is slecht nieuws voor België in zijn geheel, en voor de Franstalige instellingen in het bijzonder.

Het Waals en Brussels gewest en de Franse gemeenschap zijn zo goed als failliet.

Boekhoudkundige trucs zullen niet meer helpen, er zal drastisch moeten ingegrepen worden.

En dat biedt ongeziene kansen voor Vlaanderen. Geen mens gelooft dat het Belgisch kluwen ooit die noodzakelijke krachtige maatregelen kan nemen. En dus kan en moet Vlaanderen die leegte opvullen.

Niet dat alleen uit dwingende noodzaak om financieel overeind te blijven.

Het banditisme en de wetteloosheid grijpen in onze straten wild om zich heen.

Zogenaamde jongeren keren zich af van onze samenleving en slaan heelder stadsdelen stuk, ook zonder aanleiding.

De vervreemding van onze wijken gebeurt onder onze ogen door een totaal onlogische inwijking. Die inwijking wordt nog versterkt wordt door een uit de hand lopende zogenaamde gezinshereniging. Het gaat bij voorkeur om een migratie vanuit moslimlanden, sommige meer dan 8000 km hier vandaan.

En dus is het een dringende en dwingende noodzaak om onze Vlaamse identiteit sterker te maken. Daarvoor zijn drie zaken nodig: een opgewaardeerd Vlaams burgerschap – een nadrukkelijker aandacht voor onze Nederlandse taal – en het respect voor onze gemeenschappelijke waarden die de kracht van de Vlaming uitmaken.

De Europese Unie is al lang geen samenwerking meer van vrije volkeren. Het is steeds meer een wild om zich heen grijpend gecentraliseerd zwart gat waarin onze soevereiniteit verdwijnt. Deze slokop van politieke macht is op hol geslagen en verwacht de zorg voor onze natuur met de afbraak van onze industriële ontwikkeling. Deze moloch verwacht een modernisering van onze energievoorziening met de vernietiging van onze individuele vrijheden.

"Wat Vlaanderen zelf doet, behoort het beter te doen (Gaston Geens parafraserend). Een toekomstige Vlaamse regering moet haar op de tanden hebben en een nieuw klimaat- en natuurakkoord met de EU durven onderhandelen. Zeker nu de extremistische klimaatpaus en eurocommissaris Frans Timmermans zich terug lijkt te plooiën op Nederland, dient zich hier een kans aan. Experts zeggen immers zelf dat zowel Vlaanderen als Nederland kunnen voldoen aan de supranationale klimaat- en natuurwetten zonder hierbij te worden gegijzeld door een kunstmatig gecreëerde stikstofcrisis.

De Belgische staat dwingt ons tot onmogelijke compromissen met een ander volk en dat leidt ons regelrecht naar de afgrond van verarming en stuurloosheid.

Wij moeten dus de moed verzamelen die nodig is om onszelf te willen zijn. Niet splitsen om te splitsen, maar splitsen omdat in 1830 een door Fransen geregisseerde splitsing van het koninkrijk der Nederlanden een foute en misdadige splitsing was. Een splitsing die onze Nederlandse identiteit miskende en onze rechten verkwanselde.

De Franstalige politici zullen trachten een onafhankelijk Vlaanderen te beletten. En toch, Vlaanderen heeft voldoende troefkaarten in handen om de internationale spelers te overtuigen van de noodzaak tot Vlaamse onafhankelijkheid. Vlaanderen heeft de kracht om op eigen benen te staan en dat zal uiteindelijk de doorslag geven. Ook wat Brussel betreft. Een armzalig en slecht bestuurd Brussel kan nooit op eigen benen staan en een armlastig Wallonië kan en zal evenmin bijspringen.

Vlaanderen is geen eiland in de wereld. En dus kunnen we vanuit de IJzertraditie niet voorbijgaan aan de oorlog die nu sedert meer dan een jaar woedt op ons Europees continent. We herhalen dat oorlog nooit een legitiem middel kan zijn om politieke conflicten op te lossen. Nooit meer oorlog! En dus roepen wij vanuit deze vredesstad de strijdende partijen op om rond de tafel te gaan en te werken aan een vreedzame oplossing. Te veel mensenlevens werden reeds verwoest in deze waanzinnige oorlog tussen Europese broedervolken.

Europa moet bij uitstek een vredesproject worden. Geen ontspoorde en alles betuttelende bureaucratie zoals thans maar al te vaak het geval is.

En dus vrienden, eindig ik met dezelfde conclusie als de vorige jaren. Het is tijd voor een Vlaamse republiek, verankerd in een gezonde Europese samenwerking. Een Vlaamse republiek met zijn wortels in

onze Nederlandse geschiedenis en gericht op een hereniging met Nederland.

De tijd van de staatshervormingen (of beter gezegd staatsmisvormingen) is voorbij, nu gaat het om staatsvorming.

Zonder België omdat het niet anders kan, tegen België omdat het moet!

Dát is onze ultieme opdracht! Het is daarom uw plicht en mijn plicht om deze onzalige en ondertussen kreupele staat definitief de rug toe te keren. Aan de staatsgreep van 1830 hebben we geen boodschap meer.

De klok tikt. De tijd is gekomen. Het momentum nadert. We moeten het nu grijpen.
Houzee!